

Dostal se do světa snů,
propadl do šedých dnů.
A svou duši upsal katu jménem strach.

Už i bledne tvoje líc,
neuvidíš nikdy víc
bílou záři, pochod v ní vítězný.

K čemu budeš mít
ostrou čepel, pevný štít,
přilbu s erbem a urozenou krev?

Vždyť se třese ruka tvá,
osobnost podlomená
a tvá mysl svobodná

R:
Chlapče, vrať se k nám,
osud do kolíbký dal
jen pár lidem umět bitvy vyhrávat.
Ty se nesmíš bát a k problému čelem stát

Kdo tě doma přivítá,
kdo ti vína napít dá?
Se svou hlavou skloněnou
budeš chodit nocí, tmou.

Až tvůj syn se bude ptát:
Táto, uměl jsi se rvát?
Dokázal jsi za svým stát?
Odpověď bude čekat.

Co mu na to říci máš?
Že jen z vyprávění znáš?
A tak řejneš: Synu můj,
já měl strach o život svůj.

A dnes noční můry mám,
jak jsem utek z boje sám.
Opustil jsem bratry svý,

R:
Chlapče, vrať se k nám,
osud do kolíbký dal
jen pár lidem umět bitvy vyhrávat.
Ty se nesmíš bát a k problému čelem stát

Zahodil jsem svoji zbraň,
no nesplácím krutou daň.
Nikdy nepoložíš květy
na hrob statečného táty.

Otče, řekl ti.
Já tě zbavím prokletí,
v ruce držím zlatý meč,